

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی مفهوم خلوت از منظر رویکردهای روانشناسی محیطی و اسلامی و تفکراسلامی در خانه ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

لیلا بیرانوند - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری پردیس علوم و تحقیقات لرستان

خلاصه مقاله:

رویکردهای جدید برنامه ریزی و طراحی مسکن متکی به الگوهای جامع بین رشته ای است . این رویکردها که در دهه های اخیر در کشورهای مختلف جهان مورد توجه بوده اند ، به هماهنگی جنبه های انسانی و محیطی طراحی اهمیت بیشتری داده اند . از سوی دیگر ، مشکلات زندگی در شهرهای بزرگ استفاده از مجموعه های متراکم تر و با برنامه ریزی و طراحی هماهنگ را اجتناب ناپذیر ساخته است . توجه به عوامل انسانی موثر در برنامه ریزی و طراحی میتواند زندگی در مجموعه های مسکونی را ارتقاء بخشد . معماری معاصر ایران به ویژه معماری خانه و شیوه ی زندگی در سده ی اخیر همواره دستخوش تغییرات بسیاری بوده است . گاهی اوقات این تغییرات در تقابل با فرهنگ و ارزش های زندگی ایرانی بوده است . کاهش مساحت خانه ها، تأمین خلوت را تحت تأثیر قرار داده است . به منظور تأمین این نیاز، شناخت مفهوم خلوت از دیدگاه انسان هایی که خانه را زیست کرده اند ضروری می باشد . به بیانی دیگر، سطح خلوت مطلوب با زمان نسبت به محیط متغیر است . بنابراین ممکن است در یک زمان خاص پرهیز از مردم و در زمانی دیگر ارتباط با آنها تقاضا شود، بنابراین خلوت یک مفهوم یکنواخت نیست . در این مقاله سعی شده با تاکید بر فضای خلوت در خانه های ایرانی به مطالعه آن پرداخته و سپس به بررسی مجتمع های مسکونی اشاره شده است

کلمات کلیدی:

خانه ایرانی ، مجتمع مسکونی ، خلوت گزینی محرمیت ، تعامل اجتماعی، درون گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361767>

